

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ

(αρ. φυλλ. 57)

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ

Μάιος 2014

ΚΑΤΑΡΡΙΨΗ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ὅπως πάντα, ἔτσι καὶ σ' αὐτὲς τὶς Ἑορτὲς χύθηκε πολὺ μελάνι καὶ δηλητήριο κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἀναστάσεώς Του. Ὡς ἀπάντηση στὴ δυσφήμιση καὶ τὴ λασπολογία παραθέτουμε τὸν παρακάτω πολὺ διαφωτιστικὸ διάλογο, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ συζήτηση τοῦ ἀειμνήστου γέροντα π. Ἐπιφάνιου Θεοδωρόπουλου μὲ δύο-τρεῖς ἐπισκέπτες στὸ σπίτι του, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας εἶναι ἰδεολόγος κομμουνιστής...

Ὅλο τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Χριστιανισμοῦ στηρίζεται στὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτὸ δὲν τὸ λέω ἐγώ. Τὸ λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Εἰ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, μάταια ἢ πίστις ἡμῶν»

(Α΄ Κορ. ιε΄ 17). Ἄν ὁ Χριστὸς δὲν ἀνέστη, τότε ὅλα καταρρέουν. Ὁ Χριστὸς ὅμως ἀνέστη, πράγμα τὸ ὁποῖο σημαίνει ὅτι εἶναι Κύριος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ἄρα Θεός.

—Ἐσεῖς πάτερ τὰ εἶδατε ὅλα αὐτά; Πῶς τὰ πιστεύετε;

—Ὅχι, ἐγὼ δὲν τὰ εἶδα. Τὰ εἶδαν ὁ-

μως ἄλλοι, οἱ Ἀπόστολοι. Αὐτοὶ στὴ συνέχεια τὰ γνωστοποίησαν καὶ μάλιστα προσυπέγραψαν τὴ μαρτυρία τους μὲ τὸ αἷμα τους. Κι ὅπως ὅλοι δέχονται, ἡ μαρτυρία τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ὑψίστη μαρτυρία.

Μὲ βάση ἕναν πολὺ ὠραῖο συλλογισμό τοῦ Πασκάλ λέμε ὅτι μὲ

τοὺς Ἀποστόλους συνέβη ἕνα ἀπὸ τὰ τρία: Ἥ ἀπατήθηκαν ἢ μᾶς ἐξαπάτησαν ἢ μᾶς εἶπαν τὴν ἀλήθεια.

Ἄς πάρουμε τὴν πρώτη ἐκδοχή. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπατήθηκαν οἱ Ἀπόστολοι, διότι ὅσα ἀναφέρουν δὲν τὰ ἔμαθαν ἀπὸ ἄλλους. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἦσαν αὐτόπτες καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες ὄλων αὐτῶν. Ἐξ' ἄλλου

δὲν ἦσαν καθόλου φαντασιόπληκτοι οὔτε εἶχαν καμμιά ψυχολογικὴ προδιάθεση γιὰ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως. Ἀντιθέτως ἦσαν τρομερὰ δύσπιστοι. Τὰ εὐαγγέλια εἶναι πλήρως ἀποκαλυπτικά αὐτῶν τῶν ψυχικῶν τους διαθέσεων: δυσπιστοῦσαν στὶς διαβε-

Ὁ Πανάγιος Τάφος τοῦ Κυρίου μας

βαιώσεις ότι κάποιοι είχαν δει τον Χριστό ανάσταντα.

Και κάτι άλλο. Τί ήταν οι Απόστολοι πριν τους καλέσει ο Χριστός; Μήπως ήταν φιλόδοξοι πολιτικοί ή όραματιστές φιλοσοφικών και κοινωνικών συστημάτων, που περίμεναν να κατακτήσουν την ανθρωπότητα και να ικανοποιήσουν έτσι τις φαντασιώσεις τους; Κάθε άλλο. Αγράμματοι ψαράδες ήταν. Και το μόνο που τους ενδιέφερε ήταν να πιάσουν κανένα ψάρι να θρέψουν τις οικογένειές τους. Γι' αυτό και μετά τη Σταύρωση του Κυρίου, παρά τα όσα είχαν ακούσει και δει, επέστρεψαν στα πλοιάρια και στα δίχτυά τους. Δεν υπήρχε δηλαδή σ' αυτούς, όπως αναφέραμε, ούτε ίχνος προδιαθέσεως για όσα επρόκειτο να επακολουθήσουν. Και μόνο μετά την Πεντηκοστή, «ότε έλαβον δύναμιν εξ ύψους», έγιναν οι διδάσκαλοι της οικουμένης.

Η δεύτερη έκδοχή: Μήπως μās εξαπάτησαν; Μήπως μās είπαν ψέματα; Άλλα γιατί να μās εξαπατήσουν; Τί θα κέρδιζαν με τα ψέματα; Μήπως χρήματα, μήπως αξιώματα, μήπως δόξα; Για να πη κάποιος ένα ψέμα, περιμένει κάποιο όφελος. Οι Απόστολοι όμως, κηρύσσοντες Χριστόν και Τουτόν έσταυρωμένον και Αναστάνα εκ νεκρών, τα μόνα τα όποια εξασφάλισαν ήταν: ταλαιπωρίες, κόποι, μαστιγώσεις, λιθοβολισμοί, ναυάγια, πείνα, δίψα, γυμνότητα, κίνδυνοι από ληστές, ραβδισμοί, φυλακίσεις και τέλος ο θάνατος. Και όλα αυτά για ένα ψέμα; Είναι έντελως ανόητο και να το σκεφθή κάποιος. Συνεπώς, ούτε εξαπατήθηκαν ούτε μās εξαπάτησαν οι Απόστολοι. Μένει επομένως η τρίτη έκδοχή ότι μās είπαν την αλήθεια.

Θα πρέπει μάλιστα να σου

τονίσω και το εξής: Οι Ευαγγελιστές είναι οι μόνοι οι όποιοι έγραψαν πραγματική ιστορία. Δηγοούνται τα γεγονότα και μόνον αυτά. Δεν προβαίνουν σε καμμία προσωπική κρίσι. Κανένα δεν επαινούν, κανένα δεν κατακρίνουν. Δεν κάνουν καμμία προσπάθεια να διογκώσουν κάποιο γεγονός ή να εξαφανίσουν ή να υποτιμήσουν κάποιο άλλο. Άφήνουν τα γεγονότα να μιλούν μόνα τους.

—Αποκλείεται να έγινε στην περίπτωση του Χριστού νεκροφάνεια; Τις προάλλες έγραψαν οι εφημερίδες για κάποιον Ίνδο, τον όποιο έθαψαν και μετά από τρεις μέρες τον ξέθαψαν και ήταν ζωντανός.

— Άχ, παιδάκι μου. Θα θυμηθώ και πάλι το λόγο του ιεροϋ Αύγουστίνου: «Άπιστοι, δεν είσθε δύσπιστοι. Είσθε οι πλέον εύπιστοι. Δέχεσθε τα πιό άπιθανα, τα πιό παράλογα, τα πιό αντιφατικά, για να άρνηθητε το θαύμα!». Όχι, παιδί μου. Δεν έχουμε νεκροφάνεια στον Χριστό. Πρώτα-πρώτα έχουμε τη μαρτυρία του Ρωμαίου κεντυρίωνος, ο όποιος βεβαίωσε τον Πιλάτο ότι ο θάνατος είχε επέλθει. Έπειτα το Ευαγγέλιό μας πληροφορεί ότι ο Κύριος κατά την ίδια την ήμερα της Αναστάσεως Του συμπορεύθηκε συζητώντας με δυο μαθητές Του προς Έμμαούς, που απέιχε πάνω από δέκα χιλιομέτρα από τα Ίεροσόλυμα. Φαντάζεσαι κάποιον να έχη ύποστη όσα υπέστη ο Χριστός και τρεις μέρες μετά το «θάνατό» του να του συνέβαινε νεκροφάνεια; Άν μη τί άλλο θα 'πρεπε για σαράντα μέρες να τον ποτίζουν κοτόζουμο για να μπορη να άνοιγη τα μάτια του, κι' όχι να περπατά και να συζητά σαν να μη συνέβη τίποτα. Όσο για τον Ίνδο ...

(Συνέχεια στην 7^η σελίδα)

Η ΠΙΣΤΗ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΜΑΣ

Καθώς ο Κανάρης, μετά την πυρπόληση της τουρκικής ναυαρχίδας, επέστρεψε νικητής, ή Δημογεροντία του άπένεμε δάφνινο στεφάνι. Ο δοξασιμένος πυρπολητής τὸ δέχτηκε με συγκίνηση και κατευθύνθηκε άμέσως στην Έκκλησία. Εκεί προσκύνησε κάνοντας εύλαβικά τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ και άπέθεσε τὸ στεφάνι του στὰ πόδια τῆς Θεοτόκου - Δικό σου εἶναι, Παναγία μου, ψιθύρησε ταπεινά, και βγήκε άπό τὸν Ναό. Μὲ τέτοια πίστη μεγαλούργησαν τότε, ή Πατρίδα μας και οἱ ύπερασπιστὲς τῆς έλευθερίας τῆς!

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΛΙΓΟΣΤΕΥΟΥΝ, ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΕΞΑΝΤΛΟΥΝΤΑΙ, ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΟΜΩΣ ΠΟΤΕ!

Ένα κοριτσάκι, πήρε τὸν κουμπαρά του κι' άδειασε τὸ περιεχόμενο. Πήρε τὰ κέρματα και πήγε στὸ φαρμακείο τῆς γειτονιάς. Ο φαρμακοποιὸς εκείνη τῆ στιγμή, μιλοῦσε με ἕνα καλοντυμένο κύριο. Εκείνη, πήρε ἕνα άπό τὰ κέρματά τῆς και τὸ χτύπησε πάνω στὸ γραφεῖο του - Τί θέλεις; Τὴν ρωτᾷ κάπως εκνευρισμένος εκείνος. - Δὲν βλέπεις ὅτι μιῶ με τὸν άδελφό μου; Ποῦ ἔχω χρόνια νὰ τὸν δῶ. Τότε ή μικρὴ τοῦ εἶπε: - Θέλω νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ τὸν άδελφό μου, ποῦ εἶναι πολὺ ἄρρωστος, και θέλω νὰ άγοράσω ἕνα θαῦμα! - Συγγνώμη, τῆς άπάντησε αὐτός, αλλά δὲν πουλάμε θαύματα - Ξέρετε, εἶπε τὸ κοριτσάκι, ὁ άδελφός μου ἔχει κάτι στὸ κεφάλι του, ποῦ μεγαλώνει, κι' ὁ μπαμπάς μου λέει, ὅτι μόνο ἕνα θαῦμα θὰ μᾶς σώσει. Λοιπόν, πόσο κάνει ἕνα θαῦμα γιὰ νὰ τὸ άγοράσω; Ἐχω χρήματα. Ο άδελφός τοῦ φαρμακοποιοῦ, ποῦ παρακολουθοῦσε με ένδιαφέρον τὴν συζήτηση, ρώ-

τησε τὴν μικρὴ τί εἶδους θαῦμα χρειάζόταν ὁ άδελφός τῆς - Δὲν ξέρω, τοῦ άπάντησε με μάτια βουρκοιμένα. Ἐκείνο ποῦ ξέρω εἶναι, ὅτι χρειάζεται ἐγγείρηση και ὁ μπαμπάς δὲν ἔχει τὰ χρήματα. Γι' αὐτὸ θέλω νὰ πληρώσω ἐγὼ με τὰ δικά μου χρήματα. Στὴν ἐρώτηση τοῦ καλοντυμένου κυρίου, πόσα λεπτὰ ἔχει. Η μικρὴ τοῦ άπάντησε «ἕνα δολάριο και 11 σέντς, κι' ἂν χρειασθοῦν και ἄλλα θὰ τὰ βρῶ». - Τί σύμπτωση, χαμογέλασε ὁ καλοντυμένος κύριος. Εἶναι τὸ ἀκριβὲς ἀντίτιμο γιὰ ἕνα θαῦμα, γιὰ ἕνα μικρὸ άδελφό. Πῆρε τὰ λεπτὰ, ἔπιασε τὴν μικρὴ άπό τὸ χεράκι και τῆς εἶπε: «πᾶμε μαζί στὸ σπίτι σου γιὰ νὰ δῶ τὸν άδελφό σου και τοὺς γονεῖς σου γιὰ νὰ γίνῃ τὸ θαῦμα». Ο καλοντυμένος κύριος ἦταν ὁ Κάρτον Ἄρσμποργκ, ὁ γνωστὸς νευροχειρουργός. Η ἐγγείρηση ἔγινε με ἐπιτυχία και ὁ μικρὸς άδελφός επέστρεψε στὸ σπίτι ὑγιής. Η ἐγγείρηση ἦταν ἕνα ἀληθινὸ θαῦμα με τὴν πίστη ένδὸς μικροῦ παιδιοῦ.

ΠΟΣΟ ΖΥΓΙΖΕΙ Η ΑΜΑΡΤΙΑ;

«Κοροΐδευε ἕνας ἄθεος ἕναν ιεροκήρυκα μία μέρα, λέγοντάς του: - Μᾶς μιλάτε κάθε τόσο γιὰ φορτίο άμαρτιῶν και τὰ παρόμοια. Πιστέψτε με, ὅμως, ὅτι προσωπικά δὲν νοιώθω κανένα τέτοιο βάρος. Ἀλήθεια, πόσο ζυγίζει ή άμαρτία; Ο ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ πολὺ ψύχραμα άπάντησε τότε: - Δὲν μου λέτε, ἂν βάλετε πάνω σὲ ἕνα νεκρὸ μιὰ πέτρα ἕκατὸ κιλῶν, θὰ τῆ νοιώση; - Ὅχι, άπάντησε άπορημένος ὁ ἄθεος, γιατί εἶναι νεκρός. - Τὸ ἴδιο συμβαίνει και με σας, κατέληξε ὁ ιεροκήρυκας. Ἐξω άπό τῆ Χάρι τοῦ Θεοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι «νεκρός στὶς παραβάσεις και τὰ παραπτώματα» (Εφ.2,1). Γι' αὐτὸ δὲν νοιώθετε τὸ βάρος τῆς άμαρτίας.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΡΑΦΑΗΛ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Με ιεροπρέπεια και κατάνυξη η Ίερά Αδελφότητά μας γιόρτασε πανηγυρικῶς τὴν Ίερά Μνήμη τοῦ Μαρτυρίου τῶν πολιούχων τῆς Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης. Ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὸς Μέγας Ἐσπερινὸς καὶ Ἀρτοκλασία, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ κ.κ. Κυρίλλου, παρουσία κληρικῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ίεράς Μητροπόλεως καὶ πλήθους πιστῶν. Οἱ δὲ λατρευτικὲς ἐκδηλώσεις εἰς τιμὴν τῶν θαυματουργῶν Ἁγίων συνεχίστηκαν τὴν ἐπομένη, ἀνήμερα τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τὴν τέλεση Θείας Λειτουργίας καὶ Παρακλήσεως στὸν Ἅγιο Μεγαλομάρτυρα Ραφαήλ καὶ τὴν προσκύνηση τεμαχίου τοῦ Ἁγίου Λειψάνου Του.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΣΥΝΗ

Μία κυρία ρωτούσε κάποτε, πώς θα έπρεπε να τακτοποιήσει γύρω από τὸ τραπέζι τοὺς προσκεκλημένους της, ἔτσι πὸν ὁ καθένας νὰ καθήση σύμφωνα μὲ τὴν ἀξία του καὶ κανένας νὰ μὴν παρεξηγηθεῖ. Τότε ὁ συνομιλητὴς τῆς εἶπε: «Αὐτὸ καθόλου μὴ τὸ σκεφτόσαστε. Βάλτε τοὺς ὅπως σᾶς βολεῦει καλύτερα μιὰ πὸν αὐτοὶ πὸν ἔχουν σημασία δὲν θὰ παρεξηγηθοῦν καὶ ἐκεῖνοι πὸν θὰ παρεξηγηθοῦν δὲν ἔχουν σημασία». Πράγματι, οἱ ἄνθρωποι πὸν ἔχουν βάθος, πὸν ἔχουν ἐσωτερικὴ καλλιέργεια, πὸν ἔχουν πνευματικότητα, δὲν σκοντάφτουν, οὔτε ἐπιτρέπουν στὸν ἑαυτὸ τους νὰ δημιουργοῦν προβλήματα γιὰ πράγματα ἄνευ σημασίας. Οἱ ἄνθρωποι οἱ ταπεινοὶ δὲν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τὶς θέσεις πὸν θὰ καθίσουν καὶ φυσικὰ οὔτε πὸν οἱ ἄλλοι θὰ τοὺς τοποθετήσουν. Διαθέτουν τόση ἀξιοπρέπεια, τόση ἀπλότητα πὸν μποροῦν νὰ χαίρωνται ὅλες τὶς θέσεις τὸ ἴδιο. Διαθέτουν τόσο ταπεινὸ φρόνημα, ὥστε θεωροῦν ποταπὸ νὰ διεκδικήσουν τὴν ... κενότητα. Ἀπεναντίας, οἱ ἄνθρωποι χωρὶς περιεχόμενο, οἱ ἄνθρωποι μὲ αἰσθήματα μειονεκτικότητος, μὲ στόχο «τὸ φαίνεσθαι», ἀνησυχοῦν, ἐνοχλοῦνται, φωνασκοῦν, θίγονται, θυμῶνουν ὅταν νομίζουν πὼς παραγκωνίζονται. Ὅταν νοιώθουν πὼς ἡ ἀξία τους(!) δὲν ἐτιμῆθη δεόντως. Καὶ εἶναι κρίμα, γιὰ μόνιμως αἰσθάνονται ἀδικημένοι, μόνιμως δημιουργοῦν προβλήματα στὸ περιβάλλον τους, μόνιμως παραπονιοῦνται, γκρινιάζουν καὶ, βέβαια, οὔτε ἀγαπητοὶ εἶναι καὶ, φυσικὰ, γίνονται γελοῖοι, φαιδροί. Τί μεγαλεῖο ἡ ἀπλότης, τί γλυκύτητα σκορπᾷ ἡ ταπεινοφροσύνη, τί

ἠρεμία φέρνει τὸ ἦθος. Σοφὴ, λοιπόν, ἡ ἀπάντησις τοῦ φίλου της οἰκοδέσποινας. «Ὅσοι ἔχουν σημασία δὲν παρεξηγοῦνται καὶ ὅσοι παρεξηγοῦνται δὲν ἔχουν σημασία». Ἄς εἶναι ἓνας καθρέπτης λοιπόν, αὐτὸ τὸ κριτήριον γιὰ νὰ προσέχουμε τὴ συμπεριφορὰ μας.

Ἡ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΝΑΙ ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΟΥ

Σ' ἓνα μικρὸ κατάστημα (ὑποτυπῶδες ραφτάδικο) ἀλλοδαποῦ, μᾶλλον Πακιστανοῦ, στὴν ὁδὸ Χαριλαοῦ Τρικούπη τῶν Ἀθηνῶν, ὑπῆρχε μετρητὰ πρόσφατα ἀνακοίνωσις πὸν ἔγραφε «Κλειστὸ τὴν Παρασκευή!» Ὁ Πακιστανὸς δὲν μᾶς ἔβαλε ἀπλῶς τὰ γυαλιά, μᾶς ἔριξε ἓνα ἠχηρὸ χαστούκι! Ἡ ἀνακοίνωσις αὐτὴ τοῦ φτωχοῦ (νόμιμου) μετανάστη, ὁ ὁποῖος σημειωτέον, καθημερινὰ προσεύχεται μέσα στὸ μαγαζὶ του πίσω ἀπὸ ἓνα παραβάν 5 φορὲς τὴν ἡμέρα, ὅπως τὸ ζητᾷ ἡ θρησκεία του, εἶναι ἓνας σκληρὸς καὶ ἀδυσώπητος ἔλεγχος στοὺς Ἕλληνες, πὸν τόλμησαν νὰ ἀσεβήσουν στὴν ἀργία τῆς Κυριακῆς. Τέτοια τόλμη, τέτοιο θράσος, τέτοια ἀσεβεία πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ μάλιστα ἀπὸ ἓνα κράτος, τοῦ ὁποῖου τὸ Σύνταγμα ἔχει τὴν προμετωπίδα «**ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας καὶ Ὁμοουσίου καὶ Ἀδιαιρέτου Τριάδος**». Ἕλληνες Βουλευτὲς, μὲ τὸν Ὑπουργὸ Ἀνάπτυξης Κωστῆ Χατζηδάκη ψήφισαν κατάργησις τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Οἱ βουλευτὲς αὐτοὶ ὑψωσαν τὸ ἀνάστημά τους στὸν Παντοκράτορα καὶ Παντοδύναμο Θεό. Ὡστόσο ἐμεῖς τὴν κατάργήσαμε γιὰτί; Διότι μας σαγηνεύει ὁ μαμωνᾶς, ὁ «ἄρχων» τῆς πλουτοκρατίας! Κλείσαμε τὰ αὐτιά μας στὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ ἀνοίξαμε

διάπλατα στη φωνή του «διαρκοῦς ἀντιχρίστου», ὅπως τόσο ἐπιτυχημένα ὀνομάζει τὸν μαμωνά ὁ ἅγιος της Ἑλληνικῆς μας λογοτεχνίας, ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης στὸ ὑπέροχο διήγημά του «Οἱ χαλασοχώρηδες», ὅπου γράφει: «Ἡ πλουτοκρατία ἦτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ὁ μόνιμος ἄρχων τοῦ κόσμου, ὁ διαρκῆς ἀντίχριστος». Ἐμεῖς ὅμως, οὐσιαστικά

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης

«κλέβουμε» τὸν Θεό, διότι σφετεριζόμαστε τὰ δικαιώματά Του. Ἀφοῦ ἡ Κυριακή δὲν εἶναι ἀπλῶς ἡμέρα ἀργίας, ἀναπαύσεως ἀπὸ τὸν κόπο τῆς ἐργασίας τῶν ἕξι ἡμερῶν εἶναι ἡμέρα δικῆ Του. Ἡμέρα ἱερόη: Ἡ ἡμέρα ποὺ ἀναστήθηκε ὁ Κύριος. Ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ τὴν Κυριακὴ πρέπει νὰ τὴν κρατᾶμε ἐκκλησιαζόμενοι. Ποτὲ τὴν Κυριακὴ δὲν πρέπει, οὔτε νὰ ἀγοράζουμε, οὔτε νὰ πουλᾶμε. Καὶ τὰ ψώνια μας ποτὲ νὰ μὴν τὰ κάνουμε τὴν Κυριακὴ. Ἔτσι δίνουμε παράδειγμα ὅτι δὲν παρασυρόμεθα μὲ τὴν νέα τάξι πραγμάτων, ἀλλὰ τιμοῦμε τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας.

Ο ΣΥΝΤΟΜΟΤΕΡΟΣ ΔΡΟΜΟΣ

Ἐνας ἠλικιωμένος ξυλουργὸς κόντευε νὰ βγεῖ στὴ σύνταξη καὶ εἶπε στὸ ἀφεντικό του τὰ σχέδιά του γιὰ νὰ φύγει καὶ νὰ ζήσει πιδὲ ξεκούραστα μαζί μὲ τὴ γυναῖκα του. Βέβαια δὲν θὰ συνέχιζε νὰ βγάξει τόσα λεφτά, ὅμως ἔπρεπε νὰ βγεῖ στὴν σύνταξη. Ὁ ἐργολάβος του στεναχωρήθηκε ποὺ θὰ ἔφευγε ἕνας τόσο

καλὸς μάστορας καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν ξυλουργὸ ἂν θὰ μπορούσε νὰ τοῦ χτίσει ἄλλο ἓνα σπίτι σὰν προσωπικὴ του χάρη. Ὁ ξυλουργὸς εἶπε ναί, ὅμως ὅσο περνοῦσε ὁ καιρὸς δὲν ἦταν δύσκολο νὰ παρατηρήσει κάποιος πὼς δὲν δούλευε μὲ ὅλη τὴν καρδιά. Χρησιμοποιοῦσε ὑλικά κατώτερης ποιότητας καὶ ἔκανε ἐπιπόλαιη δουλειά. Ἦταν ὁ χειρότερος τρόπος γιὰ νὰ τελειώσει μιὰ καριέρα γεμάτη ἀφοσίωση καὶ ἐπιτυχίες. Ὅταν ὁ ξυλουργὸς τελείωσε τὸ ἔργο ἦρθε ὁ ἐργολάβος γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσει τὸ σπίτι. Ὁ ἐργολάβος τότε, ἔδωσε τὸ κλειδί τοῦ σπιτιοῦ στὸν ξυλουργὸ καὶ τοῦ εἶπε: «Αὐτὸ τὸ σπίτι εἶναι δικό σου, ἓνα δῶρο ἀπὸ μένα γιὰ σένα». Ὁ ξυλουργὸς ἔμεινε ἄναυδος! Τί κρίμα! Ἄν ἤξερε πὼς ἔχτιζε τὸ δικό του σπίτι, θὰ τὸ εἶχε κάνει ἐντελῶς διαφορετικά: Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ μας. Χτίζουμε τὴ ζωὴ μας, μέρα μὲ τὴ μέρα μὴ κάνοντας τὸ καλύτερο σὲ αὐτὸ ποὺ κτίζουμε. Καὶ μετὰ μένουμε ἐμβρόντητοι ὅταν ἀντιλαμβανόμαστε ὅτι πρέπει νὰ κατοικήσουμε στὸ σπίτι ποὺ χτίσαμε. Ἄν μπορούσαμε νὰ τὸ κάνουμε ξανά, θὰ τὸ χτίζαμε ἐντελῶς διαφορετικά. Νὰ ὅμως ποὺ δὲν μπορούμε νὰ ἐπιστρέψουμε... Ἔσθ εἶσαι ὁ ξυλουργὸς στὴ ζωὴ σου... Κάθε μέρα βάζεις μιὰ πρόκα. Οἱ προθέσεις καὶ οἱ ἐπιλογές ποὺ κάνεις σήμερα χτίζουν τὸ αὐριανὸ «σπίτι». Γι' αὐτὸ νὰ χτίζεις μὲ σοφία! Ζήτησε ἀπὸ τὸ Θεὸ νὰ γίνει Αὐτὸς ὁ ἐργολάβος στὴ ζωὴ σου! Αὐτὸς θὰ σοῦ δείξει πὼς νὰ φτιάξεις ἓνα γερὸ θεμέλιο γιὰ νὰ χτίσεις τὸ σπιτικό της ζωῆς σου! Ἄν βιάξεσαι νὰ δεῖς τὸν κόσμον νὰ γίνεται καλύτερος, ἄρχισε ἀπὸ τὸν ἑαυτό σου. Νὰ εἶσαι σίγουρος: Εἶναι ὁ συντομότερος δρόμος.

**ΚΑΤΑΡΡΙΨΗ ΤΩΝ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ
ΕΧΘΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ**
(συνέχεια από την 2^η σελίδα)

... φέρε τὸν ἐδῶ νὰ τὸν μαστιγώσουμε μὲ φραγγέλιο — καὶ ξέρεις τί ἐστὶ φραγγέλιο; Μαστίγιο στὰ ἄκρα τοῦ ὁποῦ προύσθησαν σφαιρίδια μολύβδου ἢ σπασμένα κόκκαλα ἢ μυτερὰ καρφιά—, φέρε τὸν, λοιπόν, νὰ τὸν φραγγελώσουμε, νὰ τοῦ φορέσουμε ἀκάνθινο στεφάνι, νὰ τὸν σταυρώσουμε, νὰ τοῦ δώσουμε χολή καὶ ξύδι, νὰ τὸν λογχίσουμε, νὰ τὸν βάλουμε στὸν τάφο, κι ἂν ἀναστηθῆ, τότε τὰ λέμε.

—Παρά ταῦτα ὅλες οἱ μαρτυρίες, τίς ὁποῖες ἐπικαλεσθήκατε, προέρχονται ἀπὸ Μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ. Ὑπάρχει κάποια μαρτυρία περὶ αὐτοῦ, πὸν νὰ μὴν προέρχεται ἀπὸ τὸν κύκλο τῶν Μαθητῶν του; Ὑπάρχουν δηλαδὴ ἱστορικοί, πὸν νὰ πιστοποιοῦν τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ; Ἄν ναί, τότε θὰ πιστέψω κι' ἐγώ.

—Ταλαίπωρο παιδί! Δὲν ξέρεις τί ζητᾶς! Ἄν ὑπῆρχαν τέτοιοι ἱστορικοὶ πὸν νὰ εἶχαν δεῖ τὸν Χριστὸ ἀναστημένο, τότε ἀναγκαστικὰ θὰ πίστευαν στὴν Ἀνάστασή Του καὶ θὰ τὴν ἀνέφεραν πλεον ὡς πιστοί, ὁπότε καὶ πάλι θὰ ἀρνιόσουν τὴ μαρτυρία τους, ὅπως ἀκριβῶς ἀπορρίπτεις τὴ μαρτυρία τοῦ Πέτρου, τοῦ Ἰωάννου κ.λ.π. Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ βεβαιώνη κάποιος τὴν Ἀνάστασι καὶ ταυτόχρονα νὰ μὴ γίνεται Χριστιανός; Μᾶς ζητᾶς «πέροδικα ψητὴ σὲ κέρινο σουβλί καὶ νὰ λαλή»! Ἔ, δὲν γίνεται! Σοῦ θυμίζω

πάντως, ἐφ' ὅσον ζητᾶς ἱστορικούς, αὐτὸ τὸ ὁποῖο σοῦ ἀνέφερα καὶ προηγουμένως: ὅτι δηλαδὴ οἱ μόνου πραγματικοὶ ἱστορικοὶ εἶναι οἱ Ἀπόστολοι. Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ἔχουμε καὶ μαρτυρία τέτοια ὅπως τὴ θέλεις: ἀπὸ κάποιον δηλαδὴ πὸν δὲν ἄνηκε στὸν κύκλο τῶν Μαθητῶν Του. Τοῦ Παύλου. Ὁ Παῦλος ὄχι μόνου δὲν ἦταν Μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐδίωκε μετὰ μανίας τὴν Ἐκκλησία Του.

—Γι' αὐτὸν ὅμως λένε ὅτι ἔπαθε ἡλίαση καὶ ἐξ αἰτίας τῆς εἶχε παραιόθηση.

—Βρε παιδάκι μου, ἂν εἶχε παραιόθηση ὁ Παῦλος, αὐτὸ πὸν θὰ ἀνεδύετο θὰ ἦταν τὸ ὑποσυνειδητό του. Καὶ στὸ ὑποσυνειδητό τοῦ Παύλου θέσι ὑψηλὴ κατεῖχαν οἱ Πατριάρχες καὶ οἱ Προφῆτες. Τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Μωυσῆ ἔπρεπε νὰ δὴ κι' ὄχι τὸν Ἰησοῦ, τὸν ὁποῖο θεωροῦσε λαοπλάνου καὶ ἀπατεώνα! Φαντάζεσαι καμιὰ πιστὴ γριούλα στὸ ὄνειρό τῆς ἢ στὸ παραληρημά τῆς νὰ βλέπη τὸν Βούδα ἢ τὸν Δία; Τὸν Ἄι Νικόλα θὰ δὴ καὶ τὴν Ἁγία Βαρβάρα. Διότι αὐτοὺς πιστεύει.

Καὶ κάτι ἀκόμη. Στὸν Παῦλο, ὅπως σημειώνει ὁ Παπῖνι, ὑπάρχουν καὶ τὰ ἔξης θαυμαστά: Πρῶτον, τὸ αἰφνίδιου τῆς μεταστροφῆς. Κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὴν ἀπιστία στὴν πίστη. Δὲν μεσολάβησε προπαρασκευαστικὸ στάδιου. Δεύτερον, τὸ ἰσχυρόν τῆς πίστεως. Χωρὶς ταλαντεύσεις καὶ ἀμφιβολίες. Καὶ τρίτον, πίστη διὰ βίου. Πιστεύεις ὅτι αὐτὰ μπορεῖ νὰ λάβουν χώρα μετὰ ἀπὸ μία ἡλίαση; Δὲν ἐξηγοῦνται αὐτὰ μὲ

τέτοιους τρόπους. Ἄν μπορῆς, ἐξήγησέ τα. Ἄν δὲν μπορῆς, παραδέξου τὸ θαῦμα. Καὶ πρέπει νὰ ξέρης ὅτι ὁ Παῦλος μὲ τὰ δεδομένα τῆς ἐποχῆς του ἦταν ἄνδρας ἐξόχως πεπαιδευμένος. Δὲν ἦταν κανένα ἀνθρωπάκι νὰ μὴν ξέρη τί τοῦ γίνεται.

Θὰ προσθέσω ὅμως καὶ κάτι ἐπιπλέον. Ἐμεῖς, παιδί μου, ζοῦμε σήμερα σὲ ἐξαιρετική ἐποχή. Ζοῦμε τὸ θαῦμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ὁ Χριστὸς εἶπε γιὰ τὴν Ἐκκλησία Του ὅτι «καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς» (Ματθ. 15' 18), οἱ ὀπαδοὶ Του ἀριθμοῦσαν μόνο μερικὲς δεκάδες πρόσωπα. Ἐκτοτε πέρασαν δυὸ χιλιάδες περίπου χρόνια. Διαλύθηκαν αὐτοκρατορίες, ξεχάσθηκαν φιλοσοφικὰ συστήματα, κατέρρευσαν κοσμοθεωρίες, ἡ Ἐκκλησία ὅμως τοῦ Χριστοῦ παραμένει ἀκλόνητη παρὰ τοὺς συνεχεῖς καὶ φοβεροὺς διωγμοὺς ἐναντίον της. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἓνα θαῦμα;

Ἀρχ. Ἐπιφ. Θεοδορόπουλου
"Υποθήκες ζωῆς"

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Λόγω πολλαπλασιασμοῦ τοῦ κόστους τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, παρακαλοῦνται ὅσοι παραλαμβάνουν ταχυδρομικῶς τὸ Ἐνημερωτικὸ Φυλλάδιο νὰ ἀποστέλλουν τὴ συνδρομὴ τους.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ

ΤΗΝ ΑΓΙΟΓΡΑΦΗΣΗ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΡΑΦΑΗΛ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ καὶ ΕΙΡΗΝΗΣ

Τηλ. ἐπικοινωνίας: 22940-61151.

(ὕπευθυνος: π. Εἰρηναῖος)

Λ Ε Ι Τ Ο Υ Ρ Γ Ι Ε Σ Σ Τ Ο Ν Α Γ Ι Ο Ρ Α Φ Α Η Λ

Κάθε Κυριακὴ

Ὁρθρος - Θεία Λειτουργία: 7.30 - 10.15 π.μ.

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Ε Ι Σ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

**καὶ προσκύνησις Τεμαχίου
Ἁγίου Λειψάνου**
Κάθε Τετάρτη στίς 6.30 π.μ.

Ε Π Ι Σ Κ Ε Ψ Ε Ι Σ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟ ΡΑΦΑΗΛ

Κάθε ἡμέρα ἀνοικτὰ

9.00 - 1.00 πρῶτὸ ἀνοικτὰ
1.00 - 5.00 Μεσημέρι κλειστὰ
5.00 - 7.30 ἀπόγευμα ἀνοικτὰ

Ο ΑΓΙΟΣ ΡΑΦΑΗΛ - Μηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο

Ἰδιοκτήτης: Ἀδελφότης Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς «Ὁ Ἅγιος Ραφαήλ»

Ἔδρα: Ἄνω Σοῦλι Μαραθῶνος, **Ἰστοσελίδα:** www.agiosrafael.gr

Ἐκδότης-Δ/ντής: Ἀρχιμ. Ραφαήλ Ἀλιπαρμάκης, τηλ. 22940-61151 καὶ 6944359953,

E-mail: p.rafael@agiosrafael.gr - Ἐπιστολές, ἐμβάσματα, συνδρομὲς ἀποστέλλονται εἰς **Διεύθυνση:** π. Ραφαήλ, Τ.Θ. 7, Τ.Κ. 19007 Μαραθῶνα.